



**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі
за конституційною скаргою Чорней Мірчі Івановича щодо відповідності
Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 424
Кримінального процесуального кодексу України**

Київ
8 вересня 2026 року
№ 204-2(II)/2026

Справа № 3-180/2026(390/26)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України
у такому складі:

Лемак Василь Васильович – головуючий,
Водянніков Олександр Юрійович – доповідач,
Різник Сергій Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного
провадження у справі за конституційною скаргою Чорней Мірчі Івановича щодо
відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої
статті 424 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Водяннікова О.Ю. та дослідивши матеріали
справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Чорней Мірча Іванович
(далі – Заявник) – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням
(вх. № 18/390 від 21 липня 2026 року) перевірити на відповідність
частині першій статті 8, частинам другій, третій статті 22, частинам першій,
другій, четвертій, шостій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129
Конституції України (конституційність) частину четверту статті 424

Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), згідно з якою „ухвала слідчого судді після її перегляду в апеляційному порядку, а також ухвала суду апеляційної інстанції за результатами розгляду апеляційної скарги на таку ухвалу оскарженню в касаційному порядку не підлягають“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

У провадженні Глибоцького районного суду Чернівецької області перебувала цивільна справа за позовом Заявника та його дружини до Акціонерного товариства „Укрсиббанк“ (далі – Банк), Товариства з обмеженою відповідальністю „Інком-Фінанс“, Товариства з обмеженою відповідальністю „Інвестмент Юніон“ про визнання недійсними договорів факторингу. Глибоцький районний суд Чернівецької області ухвалою від 21 жовтня 2025 року витребував у Банка копію квитанції про оплату Товариством з обмеженою відповідальністю „Інком-Фінанс“ договору факторингу та набуття права вимоги за договорами споживчого кредиту до Заявника та його дружини. На виконання цієї ухвали Банк надав платіжну інструкцію на суму 1 628 130,16 грн.

Заявник, вважаючи надану Банком платіжну інструкцію підробленою, 10 квітня 2026 року звернувся до відділення поліції № 4 Чернівецького районного управління поліції Головного управління Національної поліції в Чернівецькій області (далі – Відділення поліції) із заявою про вчинення працівником Банку кримінального правопорушення за частиною другою статті 366 Кримінального кодексу України.

Оскільки у реєстрації вказаної заяви Заявнику було відмовлено, його представник – адвокат Романюк В.І. – звернувся до Герцаївського районного суду Чернівецької області зі скаргою на бездіяльність уповноважених осіб Відділення поліції щодо невнесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань за заявою, поданою Заявником 10 квітня 2026 року.

Слідчий суддя Герцаївського районного суду Чернівецької області ухвалою від 29 квітня 2026 року, залишеною без зміни ухвалою Чернівецького апеляційного суду від 8 травня 2026 року, відмовив у задоволенні скарги, зазначивши, що подана Заявником до Відділення поліції заява „не є заявою чи повідомленням саме про кримінальне правопорушення. В заяві відсутні об’єктивні дані, які дійсно свідчили б про ознаки конкретного кримінального правопорушення, а наявні цивільно-правові відносини, які склалися між учасниками цивільної справи <...> про визнання недійсними договорів факторингу, яка перебуває в провадженні Глибоцького районного суду Чернівецької області“.

Колегія суддів Третьої судової палати Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду ухвалою від 19 травня 2026 року відмовила у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою адвоката Романюка В.І. в інтересах Заявника на ухвалу слідчого судді Герцаївського районного суду Чернівецької області від 29 квітня 2026 року та ухвалу Чернівецького апеляційного суду від 8 травня 2026 року, вказавши, що касаційну скаргу подано на судові рішення, які не підлягають оскарженню в касаційному порядку. Посилаючись на частину четверту статті 424 Кодексу, Верховний Суд виснував, що приписи цієї статті Кодексу визначають неможливість оскарження в касаційному порядку ухвал слідчих суддів та ухвал апеляційного суду за результатами розгляду апеляційної скарги на такі ухвали.

Заявник твердить, що частина четверта статті 424 Кодексу позбавила його „права на доступ до Верховного Суду, який міг би виправити ситуацію і усунути очевидну помилку слідчого судді та апеляційного суду“.

3. Розв’язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам,

визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити конкретні приписи закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні приписи Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55). Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу, твердячи про невідповідність оспорюваного закону України (його окремих приписів) Основному Закону України, повинен навести аргументи, які б свідчили про обґрунтованість змісту і вимог конституційної скарги.

З аналізу конституційної скарги випливає, що порушення права на доступ до правосуддя Заявник пов'язує саме з відмовою у реєстрації заяви про злочин, а не з частиною четвертою статті 424 Кодексу.

Намагаючись аргументувати невідповідність Конституції України частини четвертої статті 424 Кодексу, Заявник цитує юридичні позиції Конституційного Суду України щодо принципу верховенства права, юридичної визначеності як його складової, а також щодо можливості в дієвий спосіб оскаржувати рішення, дії чи бездіяльність органів публічної влади. Водночас аргументів щодо власне неконституційності оспорюваних приписів Кодексу, зокрема на підтвердження того, що законодавче регулювання обсягу права на касаційне оскарження судових рішень у кримінальному провадженні щодо заборони оскарження в касаційному порядку ухвали слідчого судді після її перегляду в апеляційному порядку є свавільним та невиправданим державним втручанням у його право на судовий захист (частина перша статті 55 Конституції України) в аспекті доступу до права на касаційне оскарження судового рішення (пункт 8 частини другої статті 129 Конституції України), Заявник не навів.

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку, що Заявник не дотримав вимог статей 55, 77 Закону України „Про

Конституційний Суд України“, зокрема не обґрунтував тверджень щодо неконституційності частини четвертої статті 424 Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Чорней Мірчі Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 424 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.



**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**